

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **G. W.**, státní příslušnost Ghanská republika

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2023, čj. MV-59398-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Účastníci řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce požádal 23. 3. 2021 Ministerstvo vnitra o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky, neboť je rodinným příslušníkem občana České republiky. Řízení o jeho žádosti ministerstvo zastavilo usnesením ze dne 26. 1. 2023 (dále též „usnesení o zastavení řízení“), protože žalobce neovládá český jazyk a neobstaral si na své náklady tlumočníka.

2. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí zamítla žalovaná rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojil žalobce u Krajského soudu v Praze žalobou. Usnesením ze dne 9. 6. 2023, čj. 54 A 46/2023-20, pak Krajský soud v Praze postoupil žalobcovu žalobu k rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit. Správní orgány se měly žalobcovou žádostí zabývat meritorně. Zastavení řízení je jen krajní prostředek pro případy, kde není možné věc posoudit meritorně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2013, čj. 4 As 11/2012-36).
4. Není pravdou, že by se žalobce opakovaně a bez omluvy nedostavoval ke správnímu orgánu. Dvakrát se žalobce omluvil ze zdravotních důvodů své manželky. V ostatních případech přišel bez tlumočníka – omluvil to finančními a organizačními důvody. I proto žalobce podepsal prohlášení, že se k případu nechce vyjadřovat a nechť správní orgán rozhodne bez ústního jednání. Nelze nutit žalobce, aby se dostavil k výsledku a platil si tlumočníka. Při místním šetření cizinecké policie v X dne 14. 10. 2022 byl žalobce a jeho manželka k dispozici a poctivě odpovídali na všechny položené otázky. Proto se žalobce domnívá, že správnímu orgánu poskytl všechny informace důležité pro rozhodnutí, a ten měl tudíž o jeho žádosti rozhodnout meritorně a řízení nezastavovat. Postup ministerstva je v rozporu i se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení.
5. I při zastavení řízení by měl správní orgán vyhodnotit zásah do soukromého a rodinného života. Žalobce žije na území České republiky ve společné domácnosti s manželkou a s chlapcem, který jí byl svěřen do péče. Napadené rozhodnutí tak zasahuje i do nejlepšího zájmu dítěte.

III. Argumentace žalované

6. Žalovaná navrhuje podanou žalobu zamítnout. Ministerstvo vnitra předvolalo žalobce a jeho manželku k výsledku celkem pětkrát. Žalobce s ministerstvem nespolupracoval. Zamýšlený výslech by žalobce mohl odmítnout pouze po řádném poučení a ze zákonných důvodů. Výslech nemohla nahradit ani kontrola prováděná u žalobce doma, protože jejím smyslem je pouze ověřit, že žalobce žije ve společné domácnosti s manželkou. Účelem kontroly není výslech. Proto není možné oba postupy zaměňovat – slouží k jiným cílům.
7. Dopad do rodinného a soukromého života nemusela žalovaná hodnotit s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, čj. 10 Azs 206/2016-48. Přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života nebylo možné posoudit s ohledem na žalobcovu nesoučinnost.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť žádná ze stran jednání nepožadovala.
9. Žaloba **není důvodná**.

Skutková zjištění

10. Soud nejprve stručně nastíní skutkový stav, jak vyplynul z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu, a to jen v rozsahu potřebném pro následné právní posouzení věci.
11. Žalobce již v roce 2014 (pod svým původním příjmením O.) žádal o azyl – nejprve ve Švédsku, které ho však předalo do ČR. Se svou žádostí nebyl úspěšný. Tvrdil, že mu v Ghaně hrozí pronásledování kvůli jeho bisexualitě, to ale k udělení mezinárodní ochrany nestačilo (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2018, čj. 3 Azs 64/2018-41).
12. O povolení k přechodnému pobytu požádal žalobce v březnu roku 2021. V žádosti uvedl, že žije v X se svou manželkou M. D., která je občankou České republiky a s níž se oženil v únoru 2021. Na žádost ministerstva provedla pražská cizinecká policie v květnu 2021 pobytovou kontrolu na žalobcově původní adrese v Praze. Jedna z obyvatelk bytového domu potvrdila, že žalobce se i s rodinou odstěhoval v únoru 2021 do Středních Čech.
13. Součástí spisu je dále usnesení Městského soudu v Brně z 21. 5. 2021, kterým soud v řízení o svěření dítěte do pěstounské péče nařídil předběžné opatření, jímž nezletilého chlapce z dětského domova předal prozatímně do péče žalobcovy manželky. Z usnesení vyplývá, že žalobcova manželka v návrhu uvedla, že žije se svým manželem a dětmi v rodinném domě v X a že nezletilý jejich rodinu navštěvuje již asi rok, je u nich spokojený a všichni členové rodiny souhlasí s tím, aby u nich zůstal.
14. Ministerstvo předvolalo žalobce v červnu 2021 do Prahy k výsledku společně s manželkou, dostavil se však pouze žalobce s tlumočníkem. Úředníci mu vysvětlili, že výslech jeho i manželky musí probíhat ve stejném termínu, a dohodli se s ním, že jej i manželku předvolají znovu a že má doložit doklad o ubytování. Ministerstvo pak žalobcovu žádost zamítlo, protože k ní nepředložil náležitosti stanovené zákonem (doklad o zdravotním pojištění). Žalovaná však toto první zamítavé rozhodnutí zrušila.
15. V březnu 2022 požádalo ministerstvo cizineckou policii v X o pobytovou kontrolu na žalobcově nové, X adrese. Jejím účelem mělo být nejen zjistit, zda zde žije spolu s manželkou a jejími nezletilými dětmi, ale také dotázat se jich na jejich seznámení a soužití a také zjistit od sousedů, zda je znají a mohou jejich soužití potvrdit. Ve spise je pouze jediný výstup z této pobytové kontroly, a to přípis X cizinecké policie ze dne 15. 3. 2022. V něm sděluje, že téhož dne nikoho na uvedené adrese nezastihla. Podařilo se jí sice spojit telefonicky se žalobcovou manželkou, ta však odmítla dohodnout se na jakémkoliv termínu schůzky a prohlásila, že s pobytovou kontrolou nesouhlasí.
16. V rámci nového řízení pak ministerstvo předvolalo žalobce a jeho manželku (poprvé) do Prahy k výsledku nařízenému na 4. 4. 2022. Žalobce dne 20. 3. 2022 (česky) požádal, aby mu ministerstvo zajistilo tlumočníka, na což mu ministerstvo odpovědělo, že si jej musí obstarat sám. Dne 30. 3. 2022 pak zaslal žalobce (česky i anglicky) ministerstvu omluvu z jednání s ohledem na manželčinu hospitalizaci, k níž došlo 22. 3. 2022. Následně dodal i lékařské zprávy, které to potvrdily.
17. Ministerstvo pak žalobce s manželkou předvolalo (podruhé) k výsledku do Prahy na 28. 6. 2022, v předvolání jej opět poučilo o nutnosti zajistit si tlumočníka. V uvedený den se bez omluvy k výsledku nikdo nedostavil. Teprve dne 29. 6. 2022 obdrželo ministerstvo omluvu žalobcovy manželky – kvůli špatnému zdravotnímu stavu se nemohla k výsledku dostavit a

ze stejných důvodů požádala o jeho provedení v X, nikoliv v X. I v tomto případě byly doloženy odpovídající lékařské zprávy.

18. Dále ministerstvo předvolalo (potřetí) oba manžele k výsledku do X na den 3. 11. 2022, opět s poučením o tom, že je nutné si zajistit tlumočníka. Žalobce se spolu s manželkou dostavil na pobočku ministerstva v X, kde prohlásil, že neovládá český jazyk a tlumočníka či jinou osobu, která by mu tlumočila průběh výsledku, si nezajistil.
19. Naposledy (počtvrté) předvolalo ministerstvo žalobce a jeho manželku ke společnému výsledku na 10. 1. 2023, i tentokrát s náležitým poučením ohledně tlumočníka. Součástí správního spisu je žalobcův přípis z 5. 1. 2023 (český originál a jeho anglický překlad provedený soudním tlumočnickem), v němž žalobce uvádí, že k nařízenému výsledku ministerstva nepřijde. Uvedl pro to dva důvody: využívá svého práva nevypovídat, a navíc je obtížné sehnat tlumočníka – musí se rezervovat alespoň 3 měsíce dopředu a jejich odměna je velmi vysoká. Jím poptaný tlumočník požaduje částku 8 833 Kč, což dokládá nabídkou společnosti Skřivánek, s. r. o. V uvedený den se nakonec žalobce i přesto dostavil na pobočku ministerstva do X, leč bez manželky a bez tlumočníka, kterého si opět neobstaral.
20. Nato Ministerstvo vnitra řízení o žalobcově žádosti zastavilo.

Právní úprava

21. Podle § 169j odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, může správní orgán za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení. Podle § 169j odst. 3 téhož zákona pak může správní orgán – je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona s cílem získat oprávnění k pobytu – provést související výsledky více účastníků řízení nebo účastníka řízení a svědka odděleně ve stejnou dobu nebo bezprostředně po sobě.
22. Podle § 169j odst. 2 zákona o pobytu cizinců se na výsledek účastníka řízení použijí obdobně ustanovení správního řádu o důkazu svědeckou výpovědí, není-li dále stanoveno jinak.
23. Podle § 16 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se v řízení jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Dle § 16 odst. 3 správního řádu kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.
24. Podle § 169r odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců se usnesením zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec prohlásil, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, a neobstaral si na své náklady ve lhůtě stanovené správním orgánem tlumočníka nebo osobu, která splňuje podmínky pro ustanovení tlumočnickem podle zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích, ačkoli správní orgán o této povinnosti cizince prokazatelně poučil.

Právní posouzení

25. Krajský soud řešil otázku, zda ministerstvo správně zastavilo řízení o žalobcově žádosti o povolení k přechodnému pobytu, protože si žalobce neobstaral tlumočníka.
26. Žalobce požádal o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Svou žádost opřel o to, že je rodinným příslušníkem občana ČR – manželka má české občanství. Ministerstvo vnitra pak žalobce a jeho manželku několikrát předvolalo k výsledku, aby ověřilo, že jejich manželství je skutečné, a nikoliv účelově fingované. Jak krajský soud

popsal výše ve skutkových zjištěních, k předvolání došlo celkem čtyřikrát. V prvních dvou termínech se žalobce nedostavil a odůvodnil to nemocí své manželky. Jelikož doložil lékařské zprávy, není o důvodech omluvy pochyb. Nicméně už v té době byl žalobce poučen o tom, že neovládá-li český jazyk, musí přijít na výslech s tlumočníkem, kterého si sám zajistí.

27. U třetího předvolání pak ministerstvo vyhovělo žádosti manželky žalobce, aby se výslech uskutečnil v X (v místě jejich bydliště). Tento výslech byl naplánován na 3. 11. 2022 a ačkoliv se oba dostavili, žalobce i přes poučení přišel bez tlumočníka. Totéž se opakovalo u čtvrtého předvolání k výslechu, na nějž se žalobce dostavil sám. V tuto chvíli ministerstvo řízení zastavilo. A jeho rozhodnutí bylo správné.
28. Krajský soud především uvádí, že zákon hovoří jasnou řečí. Podle § 16 správního řádu si má cizinec v řízení o žádosti obstarat na své náklady tlumočníka (nebo osobu, která splňuje podmínky pro ustanovení tlumočnickem). Pokud svou povinnost nesplní, ačkoli jej správní orgán o této povinnosti prokazatelně poučil, jsou splněny zákonné podmínky pro zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců.
29. Literu zákona žalobce nepochybně naplnil – ministerstvo mu několikrát umožnilo, aby si tlumočníka zajistil, a místo toho se žalobce dostavoval k výslechu s tím, že tlumočníka nemá a mít nebude. Přitom jde o řízení, které svou žádostí sám inicioval a na jehož výsledku by měl mít největší zájem. Žalobcův odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 11/2012-36, není důvodný, protože jde skutkově i právně o nesrovnatelnou věc. Nejvyšší správní soud řešil otázku, co je podstatnou vadou žádosti, která brání pokračovat v řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V žalobcově případě však důvod zastavení výslovně upravuje právní norma a není tu prostor pro diskuzi nad tím, zda je tlumočnick pro řízení nezbytný, či nikoliv.
30. Krajský soud se ale musel zamyslet nad tím, nakolik byl pro posouzení žádosti o povolení k přechodnému pobytu nutnou podmínkou výslech, k němuž si ministerstvo žalobce předvolalo a pro který si měl zajistit tlumočníka. Ustanovení § 169j odst. 3 zákona o pobytu cizinců umožňuje totiž provést související výslech více účastníka řízení a svědka jen tehdy, *„je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, zejména pro posouzení, zda se nejedná o obcházení tohoto zákona s cílem získat oprávnění k pobytu“*. Kdyby se ukázalo, že výslech byl zbytečný, protože ministerstvo mělo o skutkovém stavu dostatek informací, byl by excesivní a bezdůvodný i požadavek, aby se žalobce k výslechu dostavil a zajistil si tlumočníka. Jenže krajský soud dospěl k závěru, že bez výslechu žalobce a jeho manželky se ministerstvo při posouzení žádosti obejít nemohlo.
31. Ministerstvu vnitra a žalované musí krajský soud vytknout, že ve spise není založen žádný záznam o návštěvě cizinecké policie na žalobcově X adrese dne 14. 10. 2022. Žalovaná ve svém vyjádření pro soud nepopřela, že k této pobytové kontrole došlo. A potvrzuje to i vyjádření žalobcovy manželky v rámci soudního řízení. V něm dokonce uvádí, že na proběhlou pobytovou kontrolu úřednici X pobočky ministerstva dne 3. 11. 2022 upozorňovala, a ta jí slíbila, že si záznam od cizinecké policie vyžádá. Evidentně se tak nestalo. Ministerstvo si mělo záznam z pobytové kontroly obstarat nejen proto, aby mohlo posoudit nezbytnost výslechu žalobce a jeho manželky, ale zejména aby se na něj mohlo řádně připravit.
32. Krajský soud ale po zralém uvážení dospěl k závěru, že i kdyby záznam z pobytové kontroly ve spise založen byl, výslech by to stejně nahradit nemohlo. Smyslem pobytové

kontroly je zejména ověřit, zda se cizinec zdržuje na udané adrese. Dokonce i kdyby cizinecká policie během pobytové kontroly splnila vše, o co ji ministerstvo v přípisu žádalo – tedy včetně zjišťování informací od žalobce a jeho manželky o jejich vztahu – nešlo by o výsledky. Výstupem by byl s největší pravděpodobností pouze úřední záznam sepsaný a podepsaný samotnými policisty. Kdyby z něj ministerstvo chtělo vycházet a informace v něm obsažené by vyznívaly v žalobcův neprospěch (např. by byly zaznamenány odpovědi, v nichž se s manželkou rozcházel), mohl by žalobce tvrdit, že takové otázky vůbec nezazněly, že jeho výpověď zaznamenali policisté nepřesně nebo že došlo ke zkreslení jeho vyjádření kvůli nepřítomnosti tlumočníka.

33. Výsledek žalobce a jeho manželky je navíc v podobných věcech standardním postupem. Má ověřit, že manželství skutečně existuje a není jen na papíře. Správní orgán typicky zjišťuje způsob navázání vztahu, jaké informace o sobě manželé vědí apod. Výsledek tak má mnohem širší záběr a větší vypovídací hodnotu než pobytová kontrola, protože správní orgán vyslýchá oba manžele ke stejným otázkám odděleně. Cizinec neovládající český jazyk má mít tlumočníka, aby jeho odpovědi byly zaznamenány přesně a bez jakékoliv dezinterpretace. A vyslýchané osoby protokol o svém výsledku podepisují, takže si mohou zkontrolovat, zda nedošlo ke zkreslení jejich odpovědí. Pobytová kontrola tak nemůže související výsledek manželů nahradit.
34. Žalobce rovněž nemá pravdu v tom, že výsledek odmítl a tím umožnil správnímu orgánu rozhodnout věc bez něj. Nutnost provedení výsledku posuzuje správní orgán a ne žalobce, jako účastník řízení. Žalobce proto tímto způsobem nemůže správnímu orgánu diktovat, že má rozhodnout bez jeho výsledku. Ustanovení § 169j odst. 3 zákona o pobytu cizinců přímo dává správnímu orgánu oprávnění provést výsledek více osob ke zjištění, zda nejde o obcházení zákona. Soud žalobci samozřejmě neupírá právo odmítnout vypovídat. Žalobci toto právo jistě náleží, ovšem až po řádném poučení. Podle § 55 odst. 4 správního řádu pak účastník řízení může výpověď odepřít, pokud by jí způsobil sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo přestupek. Tomuto právu však předchází povinnost žalobce dostavit se k výsledku a neovláda-li jazyk, opatřit si tlumočníka, aby porozuměl poučení a odmítl výsledek až na základě vysvětlení, k jakým otázkám by měl vypovídat.
35. Pokud jde o žalobcovy důvody, proč tlumočníka nesehnal, krajský soud jim neuvěřil. Žalobce poptával tlumočení do anglického jazyka, které není ničím výjimečné. Angličtina je „běžný“ cizí jazyk, tlumočnicků je po celé republice celá řada. V případě tlumočení do méně frekventované řeči by snad krajský soud mohl přistoupit na argumentaci, že je obtížné tlumočníka sehnat v krátké době před prvním nařízeným výsledkem. Ale ani pak by nemohl přehlížet fakt, že žalobce o své povinnosti obstarat si tlumočníka věděl řadu měsíců. A co se týká ceny, ve spise je pouze záznam o poptávce tlumočení od společnosti Skřivánek za cenu 7 300 Kč bez DPH. Krajský soud však postrádá vysvětlení, proč žalobce neoslovil tlumočnický přímo v X. Společnost Skřivánek sídlí v Praze a do ceny tlumočení se tak nepochybně promítla i doprava. Zároveň z jedné nabídky nelze činit generální závěr, že tlumočení je drahé a překračuje žalobcovy finanční možnosti. V krajním případě by si žalobce či jeho manželka mohli na tlumočníka peníze půjčit. Ani to by ale nebylo nutné. Správní řád totiž připouští, aby si žalobce přivedl jako tlumočníka též *osobu, která splňuje podmínky pro ustanovení tlumočnickem podle zákona o soudních tlumočnících a soudních překladatelích*. Nemusí jít proto jen o tlumočníka zapsaného v seznamu Ministerstva spravedlnosti, ale namísto toho si žalobce mohl sehnat osobu, která prohlásí, že dobře ovládá anglický jazyk.

36. Argumentace o rychlosti a hospodárnosti řízení je pak mimoběžná. Délku řízení a několik termínů výsledku lze klást za vinu především žalobcově nesoučinnosti. Pokud by si tlumočníka zajistil ihned, věc už mohla být dávno uzavřena. Bez jeho ochoty podstoupit společný výslech však ministerstvo nemohlo věc posoudit meritorně, ale muselo v souladu se zákonem řízení zastavit.
37. Pokud jde o zásah do soukromého a rodinného života, pak z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost posoudit přiměřenost rozhodnutí vzhledem k jeho dopadům do soukromého a rodinného života cizince nelze vztahovat na všechna rozhodnutí vydaná podle zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, čj. 9 Azs 288/2016-30, bod 23, a ze dne 18. 11. 2015, čj. 6 Azs 226/2015-27, bod 11). Typicky se posoudí přiměřenost rozhodnutí, u nichž to zákon o pobytu cizinců výslovně stanoví, tj. například v případě rozhodování dle § 19 odst. 1, § 37 odst. 2, § 46a odst. 2 zákona o pobytu cizinců a některých dalších rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, čj. 10 Azs 206/2016-48).
38. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 7. 3. 2023, čj. 1 Azs 280/2022-32, obecně v případě zastavení řízení nepřichází posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele v úvahu, jelikož o žádosti není meritorně rozhodováno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, čj. 6 Azs 226/2015-27). Pokud cizinec neplní své procesní povinnosti a znemožňuje správnímu orgánu ověřit u výsledku skutečnosti podstatné pro posouzení žádosti, nemá správní orgán jinou možnost než řízení zastavit. Žalobce navíc nespoluprací se správními orgány neposkytl úplný pohled na svou životní situaci, aby případný zásah do soukromého a rodinného života vůbec mohl správní orgán zhodnotit. Proto nebylo na místě řešit ani nejlepší zájem dítěte, který by žalovaná posuzovala právě v rámci otázky, zda nedojde k nepřiměřenému zásahu do žalobcova soukromého a rodinného života.

V. Náklady řízení

39. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu